

Efter hvad Havnebestyrelsen oplyser, er Grunden til det samlede Udgiftsbeløbs Stigning i Forhold til tidligere Aars Budgetter — bortset fra den almindelige Prisstigning — i særlig Grad de meget stærkt stigende Udgifter til Forrentning af Havnevæsenets Laan og Forhøjelser af Dyrtidstillæggets Størrelse saavel til Havnevæsenets Tjenestemænd og Arbejdere som til Pensionister og understøttede. I Forhold til Budgettet for 1920 er der paa disse Konti alene en Udgiftsstigning i 1921 paa ca. 250,000 Kr., ca. 246,000 Kr. og 18,000 Kr.

Hertil kommer yderligere, at der endnu rester saa meget af de forskellige i Havnen under Udførelse værende Udvidelsesarbejder, at der kan ventes Overskridelser ud over de allerede beregnede. Til Udredelse af Afdrag paa de i 1919 og 1920 til de nye Arbejder optagne Laan paa til sammen 15 Millioner Kroner vil det derhos være nødvendigt fra 1921 aarligt at have et Beløb af ca. 1 Million Kroner disponibelt, idet Afdragene paa disse Laan, der for 1920 androg ca. $\frac{1}{2}$ Million Kroner, fra og med Aaret 1921 vil vokse til ca. 1 Million Kroner. Selv om Havnevæsenet i det første Aar har Dækning for dette Beløb i de paa Havnens Kassebudget opførte særlige Kapitalindtægter hidrørende fra Afdrag paa og Restkøbesum for nogle af Havnevæsenet afhændede Arealer, maa det i denne Forbindelse bemærkes, at samtidig med, at Gælden bringes ned med sit kontraktmæssige Beløb, er der udgaaet en Del af Havnevæsenets Aktiver, som altsaa ikke i Fremtiden giver Havnen Indtægter, og at der ikke haves Garanti for lignende Kapitalindtægter i de kommende Aar. I denne Henseende skal man endvidere gøre opmærksom paa, at de Aktiver, der er fremskaffet ved Hjælp af de stiftede Laan, endnu ikke er saa vidt færdige, at de kan give de paaregnede Indtægter.

Under Hensyn til foranstaaende samt til den Usikkerhed, der for Tiden hersker

paa alle Omraader, og som bl. a. vil kunne medføre, at de almindelige Driftsindtægter kan gaa ned paa Grund af mindre Trafik, maa Ministeriet med Havnebestyrelsen være enig i, at det vil være nødvendigt at skaffe Havnen forøgede Indtægter gennem den ønskede Forhøjelse af Vareafgifterne og Bolværkspenge m. v.

Hvad angaar den ønskede Forhøjelse saavel af Bolværkspengeafgiften som af Vareafgiften, skal man bemærke, at Københavns Havn, selv efter at der vil være indført en Forhøjelse af Grundafgifterne med 200 pCt., dog med Hensyn til sine legale Afgifter vil staa betydeligt under de Afgifter, der opkræves i de større skandinaviske og engelske Havne.

Medens Ministeren for offentlige Arbejder i Henhold til § 6 i Lov Nr. 109 af 29de April 1913 om Bestyrelsen af Københavns Havnevæsen er berettiget til efter Forslag fra Havnebestyrelsen at udfærdige nye Takster for Benyttelsen af Havnens Bolværker, Bøjer og Pæle, udkræves der derimod Lovhjemmel til en Ændring af Vareafgiften, der nærmere er bestemt ved § 8 i Lov Nr. 44 af 31te Marts 1891 om Anlæg af en Frihavn ved København m. v., jfr. Bekendtgørelse Nr. 198 af 30te Oktober 1894 og Bekendtgørelse Nr. 58 af 9de Marts 1910 samt de fornævnte Love Nr. 384 af 8de Juli 1918 og Nr. 56 af 24de Februar 1920.

Med Bemærkning, at Ministeriet under 15de December 1920 har imødekommet Andragendet, for saa vidt angaar Forhøjelsen af Taksterne for Benyttelsen af Havnevæsenets Bolværker m. v., saaledes at Forhøjelsen faar Gyldighed fra den 1ste Januar 1921 og indtil videre, foreslaar man i Henhold til foranstaaende, at Andragendet om Forhøjelsen af Vareafgiften imødekommes, saaledes at Tilløget til denne forhøjes til indtil videre at andrage i alt 200 pCt. af Grundtaksten.